

מסורת הש"ס

(א) נדרים לא; (ב) שם
ע"ש; (ג) וזיל רבא וביה
נרדף וראש; וק' אחת
נדרים לא; (ד) ב"ב מג;
(ה) לקמן טה; יל;
(ו) שמות כב; (ז) ע"י דף
טה; (ח) דף טה;

הנהגות הב"ח

(א) גמ' הואיל יעשה, גיב
ע"ל בדרך מג ע"א:

מוסף רש"י

נאנסו בהליכה חיוב.
חמט נהנה מנושא שנה,
הכיתה היתה לזמן רב
השנים הללו לזמן רב חמט
נחמד ומתן נעשה, בחורה
גמור. לזמן רב היתה
שנה מתקנת (גדרים לא)
ע"ש חובב. איינברך בן
ובחורה פטור. ויזין
לחמט נחמה לחמט
ולחמט נחמה. מי לא
זכרה. ובחורה נחמה
שנה שנה [אם] חמט.
שעורה בעליות. אחד
מן השומרים ששנה נחמה
נעלה מתלמדה וילקח
עלה.

השובר את האומנין פרק ששי בבא מציעא

פא.

עין משפט
גר מצוה

[illegible]

דף נפתרו שומר שבר. ואת ומא פריך שאני הכא דלכתי תפיס ליה לאגריה ולכן היו שומר שבר אף על פי שגמר מלאכתו ומיהו לטעמיה דלעיל דמדמינן אומן לזכור אף שאני אומן דתפיס ליה לאגריה פריך הכא שפיר ו"ל ולא הכיני תפיס ליה לאגריה אלא דוקא נעוד שמשכר בנאותו

לֹא אֶהָא הָבָא מַעוֹת
כִּי אֲבֵל גְּמַרְתִּיו מֵאִי
זִיו וְכוּלֵן שְׁאִמְרוּ טוֹל
שׁוֹמֵר חֲנָם נִשְׁמָעִין
שֶׁלֶךְ טוֹל אֶת שֶׁלֶךְ
תֵּן אֲמִינָא שׁוֹמֵר חֲנָם
דְּאֲמַרֵּי אִמְר רַב נַחֲמָן
נָא וְכוּלֵן שְׁאִמְרוּ טוֹל
שׁוֹמֵר חֲנָם מֵאִי לֹא
טוֹל אֶת שֶׁלֶךְ שְׁאִי
קָמִיָּה דְּרַבִּינָא רְמִי
תֵּן וְכוּלֵן שְׁאִמְרוּ
זִיוֹת שׁוֹמֵר חֲנָם וְהוּא
אִמְר לוֹ שׁוֹאֵל שְׁלָה
בֵּן בִּשְׁעָה שְׁמַחוּרָה
פַּפְא אִ"ר חֲסַדָּא לֹא
יָנִי וְשִׁינְיָה אֲבֵל

הניחא למ"ד פשיעה בבעלים
פסור. וקשה למ"ד חייב
מעונדא דרז פסא דרז אחא ורבינא
איפניו זה לקנש) סזיו אחר דרז פסא:
דברי

יֵאָמֵר כְּוֹתִיהָ דַאמִּימֵר
אֹמֵן לִשְׁגָרָן לְבִית חֲמוּי וְאָמַר לוֹ אִם מִקְבְּלִין אוֹתָן
הֵן וְאִם לֹא אֲנִי נוֹתֵן לָךְ לְפִי טוֹבוֹת הִנָּה שְׁבֵהן
בְּחִירָה פְטוּר מִפְּנֵי שְׁהוּא כְּנוּשָׁא שֹׁכֵר ^{ט"ה}הֵהוּא
לְחִבְרִיהָ א"ל קָא מַמְטִינָא לִיה לְדוֹכְתָא פְלוּנִי אִי
הִדְרָנָא לִיה נִהְלִיךְ אוֹל וְלֹא אוֹדְכָנָא וְכִדְרִי דְקָא אִתָּא
רַב נַחֲמִן חִיבִיהָ אִתִּיבִיהָ ^{י"ב}רַבָּה רַבִּי נַחֲמִן וְנִגְמִשׁ
פְטוּר מִפְּנֵי שְׁהוּא כְּנוּשָׁא שֹׁכֵר א"ל חֲזֹרָה דִּהְיָ
אִם סְבָרָא הוּא בְּחִירָתוֹ אִילוּ אִשְׁכַּח לְזִכּוּנִיהָ מִי לֹא
רַב לָךְ שׁוֹמֵר שֹׁכֵר: ^{י"ז}וְאִמְרֵי הַשְׁמִירָה בְּכַעֲלִים הִיא
שְׁמוּרָה לִי הַיּוֹם וְאִשְׁמוּרָה לָךְ לְמַחֲרָתָא רַבִּינָן שְׁמוּרָה
נִי וְאִשְׁאִילָךְ שְׁמוּרָה לִי וְאִשְׁאִילָךְ הַשְׁאִילָנִי וְאִשְׁמוּרָה
נִי וְהָ לֹהֵת אִמְרֵי ^{כ"ב}שְׁמִירָה בְּכַעֲלָא הִיא א"ל פֶּפֶא דְרַמְדָר
מִי לָךְ לְמַחֲרָתָא הִנָּהוּ אֶהְיֶיךָ רַבִּי יוֹמָא הוּא אִפִּי לֵה דִּה
וְרוּ לֵה לְחַד מִינִייהוּ זִיל אִפִּי לָן אִמְרָה לְהוּ נִטְרוּ לִי
נָה וְאִנְגוּב אִתּוּ לְקַמְיָה דְרַב פֶּפֶא חִיבִינְהוּ אִמְרוּ לִיה
יַעֲיָה בְּכַעֲלִים הִיא אֲכַסְיָא לְסוּפָא אִינְלָאִי מִלִּתָּא דִּהִיּוּא
חֲתִי הִנָּחָא לְמֵאן דְרַמְדָר ^{כ"ג}פִּשְׁעִיָה בְּכַעֲלִים פְטוּר מִשּׁוּם
יֵיב אִמְרֵי אֲכַסְיָא אִלָּא הִיּוּא יוֹמָא לֹא רִידִיה הוּא אִמְרוּ
וְאִמְרָה לְהוּ בִּהְהוּא אֲגָרָא דְקָא אִפִּינָא לְכוּ נִטְרוּ גִלְמֵאִי
עַד

קמן ד' (א:) וְאִי אֲשׁוּר לֵךְ לַחֲמֵר. דלוא במלכותו הוא השתא:
 לו שאף הוא משאילו: שְׁמִירָה בְּנִעְלִים הִיא. אשְׁמֹר לִי וְאֲשׁוּר לֵךְ
 כְּלִי שְׁמֹר לִי וְאֲשִׁילֵךְ אוּ השְׁאִילִי וְאֲשׁוּר לֵךְ אֵין כֵּאן צִעִים שֶׁל
 וְהוּא עֶשֶׂב. וְיִכָּא דַּלְמִיר אֲהֵלֹת וְהוּא מִין בְּרוֹם: וְיֵל וְאִפִּי לֵךְ.
 וְיֹמֵר חֹס וְאֲעִיר לַיְמִיר שִׁפְעוּ בֵּה דִל לֵא לֵא מִיִּחִיבִי: שְׁפִיעָה
 אֵיבּוּ שִׁי. וְלֵא הִיֵּה בְּמַלְכָּתָן שְׁעִרִין לֵא אֲהַחֲמִיל לִפְסוּת וְיִמְאֵל
 אִם נִתְעַקֵּק מִד וְאִפֵּה וְלֵאחֵר אֲשָׁפֵה שְׁמִי שְׁכֵרָה וּבִצְלוֹתָה שְׁעָה
 בְּמַלְכָּתָן דַּלְמִירִין קִלְמִין (ד' א:) הִיֵּה עֲמוּ נִשְׁעַת שְׁלֵמָה אִינוּ
 הַשּׁוֹאֵל (ס:) שְׁפִיעָה בְּנִעְלִים פְּטוּר הֵיטָּן דַּלְכִּסְכֵּף: אֵלֵל לֵאמֹן
 וְיֵל וְאֲשִׁיר שְׁכֵר שְׁחִיבִין בְּלֵא שְׁפִיעָה אֲבֵל שְׁמֹר חֹס שְׁחִיבִין
 וְאִפִּי וְאֲשִׁיר: בְּהוּא אֲבֵרָא וְכִי. וְהוּל לְהוּ שְׁמֹר שְׁכֵר:
 וְאִפִּי וְאֲשִׁיר: בְּהוּא אֲבֵרָא וְכִי. וְהוּל לְהוּ שְׁמֹר שְׁכֵר:

77

הא מנפוטא שומר שזכר. ולא אחרנין כיון שדעו בעלים שכלו ימי אמונתם ולא שלחו ויביאום עטור השומר. וגבי השואל נמי אף על פי שדעו בעלים שכלו ימי שפאליה שואל הוא: לא. מדק לא גממזין שומר שזכר הוא אלא הכי דייק מניה: הא הכא משום. דגלי אדעתא דמפיק ליה אחריה שומר שזכר הוא: לא. ויחזיקי אף שומר שזכר הוא:

אכל גמרתיו מאי שומר חנם. דכל
כמה דלא גלי דעתיה וליה לן למימר
דחפס ליה אלאריה כלתא שמירת שכל
פועלו מדגמריה ואדועיה. ובני שצר
נמי כלתא שמירת שאלה מדידעו
דבעליה שכלי ימי השאלה דהאם ללא
למודעיה בעי דלא ידע שכלן וכן
ימיה השאלה לו: שומר חנם נמי לן
הוי. דלטי שומרו לו עד קאמר ליה:
קמ'ל. דלטי חופסו על שכרו הוא
דקאמר ליה אכל לאו פקדון לא
סליק נפשיה: מאי לאו הוא סדין
לגמרתיו. והאי דנקט טול את שעת
לנשמעין מינה דשומר חנם מיהא
הוי כדאמרינן: וכן בשאר שמורים.
כל כמה דלא אמר ליה משאלי שאל
קמה בראשונה וסולא כי היכי דלשכח
שאלה קיימא ברשות משאלי עד דאמרת
ליה שאל שאל. וקס"ד דמשכלי ימי
שאלה קאמר דדמי לגמרתיו: עמוד
משאלי. מאונסין: וחיבי כשומר
שכר. בגמיה ואלריה: כוללי ונסה.
הוא

בשאלה: מהני. להיות עליה שומר
שכר עד שמיני ליד העלים: לשגרן
לכס חמיו. סבלנות לזרועתו:
שפיטתו כהנה. שחיוקו לי טונה
שקדמים כבלות: ואנחנו כהלים
חייו. דהואל וקץ דמיהן ומשקן
לשס לקחה הרי הם לקחין ידיו עד
בסמור לא קפיה (וכי כ' פ' מ)
אמר שמואל הלוקח כלי מן האומן על
מנת לבקרו ואם אין זו מעט יקח
ביתו נדר חייב וסא דקלי דמיה:
חמור. פסור. תאמין ומני סהא
כנושא שכר בחזירה ולא כסאל ומיה
שמות שכרו דהואל ונהס שנתפס
בהן. והיינו כוחיה דאמימר דלע"ה
ידיח ליה כפי עובת הנהא שכר הוי
עלייה שומר שכר אשר סכלתה
שמירת המקח הוילי ונהס על שכן
גבי שאלה דלא יחיב ליה מיד: שומר
ל' ואשמור לך שומר שכר. וחיב אר
נגבה: ואמאי שמיר כהלים סא.
כעלי של חסד וה שנגב כמלכותו
ל שומר סיה שאף אר שממר סיה
לו וחיב אר כהלים עמו לא ילס
ודרשין לקמן עמו כמלכותו ואע"ה

בדבואל כמיז לקמן דרשינן ליה נמי אכולהו שומרין צפרק השואל
האצינתי ואשאל נר. אין זה שואל להחמיר באומקין שאין כל הנאה
קחי שנייהם זה במלכתו של זה. אבל השאילתי בלך וחי אשאל נר
חסד במלכתו של שומר: אצינתי. מוכרי אלל שמכססין בן גדיים
תקין וימת דריה הוי דקמחא אלל הוי אינהו בשמירת עמלו. וימת אלל
בבעלים. שאך הוא במלכתו היה: אינאלי מילתא דהויא שטתא ש
שכעה שטעו הן שומרין לא מסר עמלו להיות מלכתן עליו אי
אבדה עמלו פשיעה בבעלים נמי הוא הואיל וכשטעו שומרין ה
נרין להיות עמו שכעה שטעו ומהם: הינאה למאן דאמר. צפרק
דאמר פשיעה בבעלים חייב. שלא נאמרה פטור בבעלים אלל
אזי אלל בפשיעה איזי פטור מאוס בעליו עמו הואיל ואלל

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones